

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 393/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у поступку извршног повериоца Фонд за развој Републике Србије, Ниш, Булевар Немањића бр. 14а, чији је пуномоћник Саша Недовић, адвокат у ..., против извршних дужника АА из ..., ул. ... бр. ..., и ББ из ... бр. ..., ради извршења, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Нишу и Привредног суда у Нишу, у седници већа одржаној 08. јула 2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је надлежан Основни суд у Нишу.

Образложење

Извршни поверилац је дана 10.11.2020. године Основном суду у Нишу поднео предлог за извршење на основу Уговора о инвестиционом кредиту бр. .. као извршне исправе, на основу ког уговора је у корист извршног повериоца уписана извршна вансудска хипотека на пословном простору у Нишу, који је сада у сувласништву извршних дужника.

Основни суд у Нишу се решењем Ии 4102/2020 од 20.01.2021. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој извршној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио је Привредном суду у Нишу, као стварно надлежном суду. Према становишту Основног суда у Нишу, предлог за извршење поднет је на основу Уговора о кредиту који је закључен између извршног повериоца и привредног друштва „Вегааутосистем“ доо из Ниша, па како је уговор закључен између правног лица и привредног друштва, то је према оцени овог суда за одлучивање по предлогу за извршење надлежан привредни суд.

Привредни суд у Нишу није прихватио стварну надлежност, па је уз допис П 195/21 од 14.06.2021. године предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући негативни сукоб стварне надлежности, на основу овлашћења из члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008 ... 87/2018 и 88/2018-одлука УС) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку

(„Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/2020), у вези члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни касациони суд је утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Нишу.

Према стању у списима, предлог за извршење поднет је против извршних дужника – физичких лица, који су у предлогу за извршење означени као власници непокретности на којој је у корист извршног повериоца установљена хипотека, као средство обезбеђења потраживања из Уговора о инвестиционом кредиту бр. .. од 16.01.2009. године. Наведени уговор извршни поверилац је закључио са привредним друштвом „Вегааутосистем“ доо из Ниша, који је тада био и власник хипотековане непокретности.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Надлежност привредног суда прописана је одредбама члана 25. истог закона, па је у ставу 1. тачка 1 предвиђено да привредни суд суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства. Ставом 2. даље је прописано да, између осталог, привредни суд одређује и спроводи извршење на основу извршних и веродостојних исправа када се односе на лица из става 1. тачка 1. овог члана.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд налази да није било основа да се Основни суд у Нишу огласи месно ненадлежним за поступање у овом предмету, из разлога што предлог за извршење није поднет против лица из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, на која се односи извршна исправа, па самим тим привредни суд не може бити стварно надлежан за одређивање и спровођење извршења. Без утицаја на надлежност основног суда је чињеница да је извршни поверилац уговор о кредиту поводом ког је установљена хипотека, закључио са привредним друштвом, јер у конкретном случају предлог за извршење има за циљ реализацију права хипотекарног повериоца које је усмерено према власнику непокретности, а не према сауговарачу из уговора о кредиту.

Како је предлог за извршење поднет против физичких лица, власника оптерећене непокретности, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овом предмету надлежан Основни суд у Нишу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку и члана 22. став 2. Закона о уређењу судова одлучио као у изреци ове одлуке.

**Председник већа–судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић